

वा० रा०

॥३॥

यया दीर्घदर्शिन्या सर्वभूतहितोऽहं वनमपि प्रस्थापितः॥पितृराज्यदाढ्याय या मे मध्यमा माता कौसल्यातः कनिष्ठत्वात्सु मित्रातो ज्येष्ठत्वात्साऽद्यदिवसे इदानीमस्मिन्काले स
कामाजाता॥कौसल्यापेक्षया कनिष्ठत्वात्पूर्वं यवीयसीत्युक्तिरपि नासंगता॥तीर्थस्तुकौसल्यासु मित्राभ्यां कनीयसी इतरदशरथपत्नीभ्योज्येष्ठेत्याह॥भगवतोपीदृशोक्तिस्तुल
क्ष्मणोत्साहवर्धनायेतिशेषः॥२०॥तदर्थमेव पुनरप्याह॥परेति॥पितुर्मरणात्स्वराज्यहरणादधिकदुःखजनकं वैदेहीपरस्पर्शः इतोधिकं दुःखजनकं तु नमेकिंचित् इतिदुःखाति
शयोव्यंग्यः॥२१॥बाष्पशोकाभ्यां नेत्रचित्तगताभ्यां परिप्लुतोव्यामस्तथाक्रुद्धः कैकेयींप्रति विराधंप्रति च रुद्धोनागइव आहितुंढिकेन मंत्ररुद्धः पेटीरुद्धोवासर्पइवेत्यर्थः॥

ययाहंसर्वभूतानांप्रियःप्रस्थापितोवनं॥अघेदानींसकामासायामातामध्यमामम॥२०॥परस्पर्शात्तुवैदेह्यानदुःखतरमस्तिमे॥
पितुर्विनाशात्सौमित्रेस्वराज्यहरणात्तथा॥२१॥इतिब्रुवतिकाकुत्स्थेबाष्पशोकपरिप्लुतः॥अब्रवील्लक्ष्मणःक्रुद्धोरुद्धोनागइवश्वस
न्॥२२॥अनाथइवभूतानानाथस्त्वंवासवोपमः॥मयाप्रेष्येणकाकुत्स्थकिमर्थंपरितप्यसे॥२३॥शरेणनिहतस्याद्यमयाक्रुद्धेनर
क्षसः॥विराधस्यगतासौहिमहीपास्यतिशोणितं॥२४॥राज्यकामेममक्रोधोभरतेयोवभूवह॥तंविराधेविमोक्ष्यामिवज्जीवज्जमि
वाचले॥२५॥ममभुजबलवेगवेगितःपततुशरोस्यमहान्महोरसि॥व्यपनयतुतनोश्चजीवितंपततुततश्चमहींविघूर्णितः॥२६॥
इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आरण्यकांडे द्वितीयःसर्गः॥२॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

श्वसन्नामविषाददर्शनेन॥२२॥अनाथइव नाथापेक्षः प्राणी नाथरहितःसन् यथा शोचति तद्वत्॥कीदृशस्त्वं भूतानांसर्वजीवानां नाथस्त्राता तेन तस्य नाथनिरपेक्षत्वं ध्वनि
तं तदुपपादकमेव वासवोपमइत्यपि ॥ मया प्रेष्येण युक्तइतिशेषः ॥२३॥ किं त्वया शक्यं तत्राह ॥ शरेणेति॥२४॥ विराधे मोक्ष्यामि भरतेन राज्याकामनायाः प्रदर्शि
तत्वात्तमुपेक्ष्य ॥२५॥ भुजबलवेगेन धनुःष्कर्षणवेगेन वेगितः आहितवेगः ॥ महीं पततु विराधइतिशेषः ॥ विघूर्णितः संजातभ्रमणः ॥२६॥ इतिरामाभिरामे श्रीरा०
रामायण० आरण्यकांडे द्वितीयःसर्गः ॥ २ ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

आ० का०

॥३॥